

at hvis denne Besterrelse bliver staaende, vil den utvivlsomt blive erkendt som en Blet paa Loven. Jeg vil derfor som sagt anbefale ærede Medlemmer at stemme for Underændringsforslaget Nr. 18. Endnu ligger det mig kun paa Sinde, navnlig i Modsetning til enkelte Ytringer, der ere fremkomne under Debatten, at udtale min absolute Tilslutning til det her foreliggende Lovforslag og mit Ønske om, at det maatte lykkes at føre dette Lovforslag igennem endnu i denne Samling. Jeg skal ganske vist erkende, at der endnu klæber adskillige Mangler ved Forslaget, som jeg kunde ønske ændrede, men jeg skal ikke her, da Debatten har strakt sig saa langt, komme nærmere ind paa dette, men vil kun udtale som min Overbevisning, at som Helhed set, vil Loven uden al Tvivl, naar den udkommer, virke til ikke ringe Gavn saa vel for Landkommunerne som ogsaa for Købstæderne og for Kjøbenhavn.

Formanden (H og Sbro): Folketingsmanden for Maribo Amts 3dje Valgkreds (M. Madsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Madsen: Jeg vil blot rette en Fejl, som jeg i Gaar begik i mit Foredrag, da jeg gjorde opmærksom paa de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem fra Bestervig (M. Andersen) og det ærede Medlem fra Storehøddinge (S. Scavenius), som begge gaa i samme Retning, idet de tilføjede at bestatte faste Ejendomme i Kommunerne ud over Hartkornet. Jeg fra-raadede nemlig i Gaar at stemme for det af det ærede Medlem fra Bestervig stillede Ændringsforslag, idet jeg ikke mente, at det løste Spørgsmaalet. Det var en Fejlsagtelse. Jeg vil værtimod raade mine ærede Medlemmer til at stemme for dette Forslag, da det netop foreslaar en saadan langsom Fremstriden, som jeg anser for en nødvendig Betingelse for at kunne gennemføre Tanken om Bygningsskyld.

Clemen Nielsen: Da dette eller et lignende Forslag i sin Tid var til Behandling her i Tinget, rettede jeg en Forespørgsel til den ærede Minister om, hvorledes man skulde forstaa Udtrykket: „de hidtil gældende Regler i Loven af 6te Juli 1867“. Jeg sigtede hermed til, hvorledes man derefter skulde forstaa Bigningen paa Formue og Beslighed over for Hartkornsligningen, om det var tilladt at ligne et lige saa stort Beløb paa en Person, der intet Hartkorn havde, som paa en, der havde Hartkorn, naar deres Formueforhold ellers maatte anses for at

være ens. Der blev ikke svaret paa dette Spørgsmaal i Fjor, men i Mar har den ærede Minister svaret derpaa og erklæret, at det er aldeles ulovmedholdeligt at foretage en saadan Bigning. Den Forstaaelse, jeg helst vilde lægge ind i Formue- og Beslighedsstaten, er den, at den skulde være en Ud-ligningsstat, at den skulde være paa den Allighed, som ellers vilde fremkomme, naar Hartkornet skulde bære hele Byrden, derved at Formuen ogsaa hos dem, der ikke have noget Hartkorn, ogsaa tages med i Betragtning, saa at den, selv om den ikke kunde bestattes lige med Hartkornet, dog maatte tages i Betragtning i et noget lignende Forhold, saaledes at Formue og Hartkorn fik omtrent samme Skatteværdi. Det ligger jo dog i Sagens Natur, at en Kommunes Behoere have nogenlunde lige Blygt til at hede til Kommunens Behov. Dette gælder jo haade Stolevæsenet og Fattigvæsenet, og det gælder ogsaa i de fleste andre Tilfælde. Forpligtelsen maa i det hele regnes for at være ens. Det interesserede mig altsaa i høj Grad at faa det Spørgsmaal klæret om den rette Stilling er staaet fast i det foreliggende Lovforslag med Hensyn til Forstaaelsen af Formue- og Beslighedsstaten. Det kan da kun glæde mig, at der i det forelagte samlede Ændringsforslag tages Hensyn i den af mig ønskede Retning, idet det foreslaas, at der ved Stattevedtægter skal kunne slaas fast, at en forholdsvis Forhøjelse paa Formuen kan foretages af Hensyn til Hartkornet. Jeg vil ønske, at det kan blive saaledes staaet fast, at der meget mere end hidtil kunde lignedes paa dem, som ikke have Hartkorn. Naar der tales om Hartkornets Overbebyrdelse og det uretfærdige i at Hartkornet skal bære saa meget, saa ligger det allernærmest at se paa dette Misforhold i det sognetommunale Forhold: To Personer i samme Sogn, der ere lige formuende, kunne nu have en saa forskellig Skat, at den ene kan komme til at udrede mange Gange mere end den anden. For mig er det af overordentlig stor Betydning saa vidt muligt at faa rettet dette Misforhold igennem det forelagte Lovforslag, og jeg kan derfor ikke andet end ønske, at det maa lykkes at finde Udtryk derfor, som gøre dette muligt, inden Loven gøres færdig. Jeg mener, at Princippet for Beskatning til Kommunerne maa være det, at der saa vidt muligt er lige Ydelsespligt for alle Kommunens Beboere.

Der er nogle enkelte Punkter i Loven, jeg kunde have Øyst til at gøre Bemærkninger om. I § 1, sidste Stykke, under g er der udtalt, at Boer kun skulle svare